

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA

T/18628. számú

törvényjavaslat

a polgárőrségről

Előadó: Dr. Lamperth Mónika
belügyminiszter

Budapest, 2005. november

2006. évitörvény

a polgárőrségről

Az Országgyűlés elismeri az állampolgárok önszerveződésének eredményeként megalakult polgárőrség tevékenységét és méltányolja, hogy a polgárőrség támogatja a helyi önkormányzatokat és a helyi, területi rendvédelmi szerveket a közbiztonság helyi feladatainak végrehajtásában. Az Országgyűlés az ország közrendje, közbiztonsága és államhatárának rendje fenntartásának segítése, az állampolgárok személyét és a vagyoni javakat fenyegető bűncselekmények, katasztrófa- illetve veszélyhelyzetek megelőzése és következményeinek elhárítása, a környezet és a természet védelme, valamint az ezirányú közfeladatok ellátásához szükséges szervezetek és az abban közreműködő személyek jogállásának meghatározása érdekében a következő törvényt alkotja:

1. §

(1) A polgárőrség e törvény alkalmazásában az ország közrendje és közbiztonsága fenntartásának ségítésében, a határőrizetben, a környezet- és természetvédelemben, a veszélyhelyzetek megelőzésében és kezelésében, a társadalmi bűnmegelőzésben való állampolgári részvételben, illetve az önkormányzatok és a lakosság közötti bizalom erősítésében, továbbá a helyi közbiztonság közösségi védelme érdekében az állampolgárok közösségei által meghatározott feladatok ellátásában közreműködő, az egyesülési jog alapján létrejött társadalmi szervezet, illetve ilyen szervezetek szövetsége.

(2) A polgárőr e törvény alkalmazásában a helyi polgárőr szervezet tagja, a Büntető Törvénykönyvben meghatározottak szerint közfeladatot ellátó személy, aki önként vállalja a polgárőrség tevékenységében való közreműködést.

2. §

(1) A polgárőrség tevékenysége során kölcsönösen együttműködik a helyi önkormányzatokkal, az állami és önkormányzati szervezetekkel, a rendőrség, a határőrség, a katasztrófavédelem, illetve a vám- és pénzügyőrség szerveivel, a környezet- és természetvédelmi szervezetekkel, a hivatásos önkormányzati és az önkéntes tűzoltóságokkal, a mezei- és természetvédelmi őrszolgálattal, valamint a Személy-, Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamarával.

(2) Az együttműködés különösen a tevékenységek közös ellátását, a szakmai tevékenység ségítését, a kölcsönös tájékoztatást, a tevékenység összehangolását, valamint a képzési programokban való részvétel elősegítését jelenti.

(3) Az együttműködő szervezetekkel történő közös feladat- vagy szolgálatellátás esetén a polgárőr tevékenysége különösen a felvilágosításra, tájékoztatásra, meghatározott eseményen részvételre, helyszínen való tartózkodásra, ott a rend fenntartásában való közreműködésre, objektum, közterület vagy esemény megfigyelésre, továbbá az eljáró szerv tevékenységének támogatására és segítésére terjedhet ki.

(4) Az együttműködés tartalmi elemeit, a közös feladatok ellátásának rendjét a felek írásbeli együttműködési megállapodásban rögzíthetik.

3. §

(1) A polgárőrség és a polgárőrök tevékenységük ellátása során hatósági jogkörrel nem rendelkeznek, kényszerítő eszközt nem alkalmazhatnak.

(2) A polgárőr által tevékenysége során viselt formaruha a Magyar Honvédség, a rendvédelmi szervek vagy más hatóság tagjainak egyenruhájához való hasonlósága miatt megtévesztésre nem lehet alkalmas. A polgárőr hatósági jellegre utaló, megtévesztésre alkalmas egyéb jelzést vagy címet, rangjelzést nem használhat, illetve gépjárművén ilyen feliratot nem helyezhet el.

(3) A polgárőr tevékenysége során nem tarthat magánál közbiztonságra különösen veszélyes eszközt, és nem viselhet lőfegyvert.

4. §

A polgárőr tevékenysége során jogosult a szabálysértés, bűncselekmény elkövetésén tetten ért személyt a cselekmény abbahagyására felszólítani, a cselekmény folytatását megakadályozni, az elkövetőt visszatartani. Köteles azonban az elfogott személyt haladéktalanul a büntetőeljárásról szóló törvény szerint eljárni jogosult nyomozó hatóságnak átadni, ha erre nincs módja, e szervet nyomban értesíteni.

5. §

A polgárőr a tevékenysége során birtokába jutott személyes adatok megismerése és adatkezelése tekintetében a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvény rendelkezései szerint köteles eljárni.

6. §

(1) A polgárőrszervezetek szövetségének tevékenységét a központi költségvetés az éves költségvetési törvényben meghatározottak szerint támogathatja, feltéve hogy a polgárőrség legalább három feladatot ellát a következők közül:

- a) a közrend, a közbiztonság védelmében, az államhatár őrzésében és rendjének fenntartásában, a katasztrófa- és veszélyhelyzet, továbbá a környezet veszélyeztetettségének, károsításának, rongálásának megelőzésében és elhárításában, következményeinek felszámolásában való közreműködés;
- b) a bűn- és baleset-megelőzési, az áldozatvédelmi, a közlekedésbiztonsági és a környezetvédelmi tevékenység támogatása, a lakosság és a települési önkormányzatok közötti kapcsolat erősítése;
- c) a rendőrségről szóló törvény alapján a rendőrkapitányok, a megyék (főváros) tekintetében a rendőrfőkapitány és az illetékességi területen működő önkormányzatok által létrehozott bűnmegelőzési és közbiztonsági bizottság munkájában való részvétel;
- d) folyamatos kapcsolattartás a 2. § (1) bekezdésében felsorolt együttműködő – helyi, területi és országos hatáskörű – szervekkel, kölcsönös segítségnyújtás egymásnak a feladatok ellátásában;
- e) közreműködés a bűncselekmények megelőzésében és felderítésében, eltűnt személyek felkutatásában;
- f) önálló, illetve közös szolgálat vagy feladat teljesítésével való részvétel a 2. § (1) bekezdése szerinti együttműködő szervek szakmai tevékenységének segítésében;
- g) közreműködés az állampolgárok személyének és javainak védelmében, az állami és önkormányzati vagyon megóvásában.

(2) A polgárőrség szervezetének részére nyújtott központi költségvetési támogatást az éves költségvetési törvény Belügyminisztérium fejezetében kell tervezni.

(3) A polgárőrség tagjai a részükre biztosított eszközöket a rendeltetésüknek és céljuknak megfelelően a feladataik ellátásához használják.

(4) Az együttműködő szervek, különösen az önkormányzatok, a rendvédelmi, a környezet- és természetvédelmi szervek a polgárőrség működését és tevékenységét lehetőség szerint anyagi források biztosításával, technikai és egyéb eszközök átadásával vagy más módon támogathatják.

7. §

E törvény a kihirdetését követő 30. napon lép hatályba.

INDOKOLÁS

a polgárőrségről szóló törvényjavaslathoz

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A polgárőrség Magyarországon 1990-ben kezdte meg működését, ekkor szerveződtek az első polgárőr egyesületek. Az eltelt tizennégy év alatt közel ezerötyszáz településre kiterjedően létrejött a társadalmi bűnmegelőzés tömegbázisa, a polgárőrök tevékenysége társadalmilag elfogadottá és megbecsültté vált.

Az első polgárőrszervezetek a Kormány, a Belügyminisztérium és a rendőrség által támogatott mozgalomban jöttek létre. A kezdeményezések háttérében a robbanásszerűen növekvő bűnözés, továbbá a rendőrség működésének súlyos zavarai következtében kiváltódott társadalmi önvédelmi reflexek álltak.

A helyi polgárőrszervezetek 1992-re megyei, majd országos szövetségi rendszerbe szerveződtek. Az országos irányító szerv arra törekedett, hogy a helyi polgárőr egyesületek a rendőrségtől bizonyos távolságot tartva, önálló civilkezdeményezésként működjenek. A szervezet támogatottságát is figyelembe véve a Belügyminisztérium és a rendőrség is elfogadta a szervezet változásait, és azt egyre fokozottabb mértékben pénzügyileg is támogatni kezdte. Működésük során – önálló önkormányzati rendészeti politika hiányában – a helyi polgárőrszervezetek egyre közelebb kerültek a rendőrséghez, és feladatellátásukban mind nagyobb szerepet kapott a településen szolgálatot teljesítő rendőri erő támogatása vagy szűk körben lehetséges helyettesítése. E folyamat a helyi lakosság körében egyetértést és támogatást váltott ki.

Általánosságban elmondható, hogy a polgárőrmozgalom legfontosabb célja a közösségek biztonságát érintő tevékenységekben való részvétel. Ez magában foglalja a bűnmegelőzést, de részben el is tér attól, mivel a közösségek biztonságát és biztonságérzetét számos tényező befolyásolja. Ilyen tényező a környezet állapota, a szabad és akadálytalan közlekedés, és nem utolsósorban a bűncselekmény áldozatává válásnak lehetősége. A polgárőröknek a legkülönbözőbb viktimizációs veszélyek elkerülésében és csökkentésében van speciális szerepe azáltal, hogy közel van ahhoz a lakossághoz, amely bízik benne. Az egyesületek a rendőrséggel szemben nagyobb lehetőséggel rendelkeznek a közösségi rendet zavaró csekély súlyú devianciák kezelésében, amelyek kiváltják a közösség rosszallását, de jogi válaszra még nem érdemesek.

Mások nyugalmanak megzavarása, a szemetelés, a parkok rendjének feldúlása, a falfirkálás sikeresen akadályozható meg a polgárőr jelenlétével és tekintélyével.

A polgárőrség – szemben a rendőrséggel – nem rendelkezik hatósági jogkörrel, ezért nem állnak a polgárőrök rendelkezésére tevékenységük során kényszerítő eszközök sem. Éppen ezért a polgárőrség működéséhez alapvető szükséglet a lakosság bizalma. Míg a lakosság érdekvédelmét szolgáló hatóságok akkor is működésképesek, ha hiányzik az általuk végzett jogérvényesítés helyességébe vetett társadalmi bizalom, addig a polgárőrség a jogérvényesítéshez nem a kikényszeríthetőségen, hanem a bizalmon keresztül jut el, és lakossági bizalom hiányában nem is működhet.

A polgárőrség kiemelt célja a fentiekén túl egyrészt a rendőrség, a települési önkormányzatok, állami, társadalmi, gazdasági szervezetek, másrészt az állampolgárok és azok szerveződése közötti együttműködés előmozdítása. A polgárőrség hagyományosan részt vesz a katasztrófavédelemben. Munkája főként a szervezésben és az elsődleges intézkedések gyors megtételében, az emberi életek, anyagi javak biztosításában és mentésében lehet jelentős addig, amíg az erre szakosodott szervezetek a munka irányítását és végrehajtását átveszik. A polgárőrség vagyonvédelmi szerepe elemi csapás esetén (pl. árvíz, földrengés) – gyors és hatékony mozgósíthatóságuk okán is – hagyományosan tekinthető, és szemben a rendőrségi vagy katasztrófavédelmi hatósági tevékenységgel nem hatósági, hanem bizalmi alapon történik.

A bűnmegelőzés a közbiztonság gyakorlásának egy speciális területe: egyrészt ezt a munkát csak állami eszközökkel nem lehet eredményesen művelni, másrészt a társadalom öntevékeny szervezetei önmagukban gyengék, lassan képesek fejlődni, szaktudásuk hiányos. A polgárőrség szervezettsége és szaktudása (jelenleg is létezik központilag szervezett képzés minden polgárőr számára) folytán képes integrálni azokat az egyéneket, közösségeket, amelyek szeretnének tenni környezetük érdekében.

A polgárőrség sikereinek alapja az a sajátossága, hogy az egyesületek tagjai abból a közösségből kerülnek ki, ahol az önkéntes szolgálatukat teljesítik. A lakosság személyesen ismeri polgárőreit, ők pedig otthonosan mozognak a vigyázott területen. Az egyesületi tagság összetétele visszatükrözi a környezet népességének társadalmi rétegződését és korösszetételét. Egy ilyen szervezet képes lakossági kapcsolatokat kiépíteni, autonóm partnere az önkormányzatnak és hasznos segítője a helyi rendőrségnek.

A korszerű bűnmegelőzési szemlélet nagy hangsúlyt helyez a bűnözővé válás kockázatát hordozó személyi kör szűkítésére. A lehetőségek határára belül ugyancsak kívánatos, hogy a fokozottan veszélyeztetett személyek közül is minél kevesebben váljanak bűncselekmények sértettjévé. Ezért a szituatív

bűnmegelőzéssel azonos súlyúaknak kell tekinteni azokat az erőfeszítéseket, amelyek az elkövetői és az áldozati utánpótlást adó személyeket, csoportokat célozzák meg. Ugyanezért fontosak azok a törekvések is, amelyek a nevelés, a propaganda segítségével a bűnmegelőzést oly módon kívánják elősegíteni, hogy kiemelt odafigyeléssel kezelik a gyermek- és fiatalkorú, valamint a kábítószerrel összefüggő bűnözés megelőzését. A szakmailag felkészült, előadói készséggel rendelkező polgárőrök – kisebb közösségekben ismerősként, osztálytárs szülőjeként – sok esetben hitelesebben képesek interpretálni a fiatalok számára a veszélyeket és azok elkerülési technikáit, mint más külső szakértő, akár a rendőrség képviselője.

A polgárőrség és a hatóságok – elsősorban a rendőrség – közötti együttműködés különösen olyan kérdésekre kell, hogy kiterjedjen, mint a szolgálati tevékenységek összehangolása, a közös szolgálatellátás rendjének kialakítása, a rendőrség, határőrség katasztrófavédelem munkáját támogató önálló feladatok meghatározása, a képzés és a továbbképzés segítése, a kölcsönös értesítés, tájékoztatás a segítségnyújtás feladataival kapcsolatban.

Jelen Javaslat nem teremt kizárólagosságot a polgárőrség számára és továbbra is teret biztosít a bűnmegelőzés és a közbiztonság védelem terén működő, vagy a jövőben létesülő civil szervezetek számára. A polgárőrség feladata jelenleg is, és e Javaslat elfogadása esetén sem változik, a bűnmegelőzésben való szerepvállalás.

A polgárőrök a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvényt módosító 1999. évi CXX. törvény hatályba lépése óta közfeladatot ellátó személyként fokozott büntetőjogi védelemben részesülnek (Btk. 137. § 2. pont i) alpontja). Ezt a rendelkezést támasztja alá a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 2/A. §-a (a továbbiakban: Rtv.), amely szerint a lakosság élet- és vagyonvédelmének biztosítása érdekében részesült társadalmi önvédelmi szervezetek tagjainak a közbiztonság javítására irányuló, a rendőrséggel kötött megállapodás szerint végzett tevékenysége közfeladat.

A Polgárőrség működésének jogi környezetéhez tartozik, hogy – az általános jogegyenlőségi elvekre is tekintettel – a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) 8. § 5.) bekezdése, illetve az Rtv. 2. §-a (2) bekezdésének c) pontja más lakossági önszerveződő közösségekkel, illetve a lakosság élet- és vagyonvédelmének biztosítása érdekében létesült társadalmi önvédelmi szervezetekkel egy sorban a Polgárőrséget is illető együttműködési kötelezettséget írnak elő az önkormányzatok, illetve a rendőrség számára.

A törvény megalkotását az is szükségessé teszi, hogy a polgárőrsegek immáron tizenöt éves működése után is még mindig adódnak bizonytalan helyzetek a napi feladatellátás során, amikor a megfelelő szintű jogi ismeretek hiányában a

polgárőr nem tudja behatárolni az intézkedési jogkörét, a cselekvési lehetőségeit. Annál is inkább szükség van a polgárőri tevékenység jogszabályi, törvényi szintű meghatározására, mivel a polgárőr-szolgálatot ellátó személyek naponta kerülhetnek olyan helyzetbe, amikor a helyes jogértelmezés és jogalkalmazás mikéntje a szakember számára sem lenne egyértelmű. Az ilyen jellegű szabályozás az állampolgárokat is eligazítaná.

Az elmúlt 15 év fejlődésének következtében a Polgárőrség a helyi közbiztonság védelmének jelentős tényezőjévé vált, és emellett – a bűnmegelőzés terén – a lakosság és a civil társadalom aktív, öntevékenyen vállalt, személyes meggyőződésen alapuló részvételének egyik elemeként is jelentős szerephez jutott a társadalmi bűnmegelőzés nemzeti stratégiájáról szóló 115/2003. (X. 28.) OGY határozatban foglalt célkitűzések megvalósításában.

A polgárőrség működésének társadalmi hatását tekintve megállapítható, hogy az jelentős közösség-szervező erővé vált, és mint nagy létszámú mozgalom, cselekvési önmegvalósítási lehetőségeket nyújt a bűnmegelőzés és a rendfenntartás iránt elkötelezett, környezetünk biztonságáért felelősséget érző emberek számára. Ennek megfelelően sokszínű társadalmi mozgalommá vált, amely az Országos Polgárőr Szövetségbe tömörült – kétségtelenül a legerősebb és legnagyobb hatású – polgárőr-szervezetek mellett felöleli a Fővárosi Szomszédok Egymásért Polgárőr Egyesületek Szövetségét, valamint az országos, illetve a fővárosi szövetségektől független helyi polgárőr-szervezeteket is.

Emellett az egyesületek – a bűnmegelőzés és a közbiztonság-védelem sokszínűségét, illetve a helyi közbiztonság-védelem súlypontjait követve – tevékenységük célját követve önmaguk is sokfélék. A sokféleségben kialakult egységet a részvétel alapmotívumai biztosítják, amelyek mellett tere van az egyes résztvevők személyiségének, érdeklődési körének és lehetőségeinek megfelelő, alapjaiban azonos irányultságú, de részben eltérő módon megvalósuló cselekvésnek.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

E Javaslat szabályozási tárgya azon társadalmi szervezetek tevékenysége, amelyek a lakosság védelme, a tág értelemben vett közbiztonság védelmében jöttek létre. Ilyen speciális szervezetek működésére igény van a lakosság körében, annál is inkább, mivel nincs olyan közhatalmi intézmény, amely pontosan olyan feladatokat látna el, mint a polgárőrség.

A polgárőrség alatt – e törvény alkalmazásának szempontjából – olyan szervezeteket kell érteni, amelyek a közösségek biztonságát érintő tevékenységekben vállalnak részt. Ez magában foglalja bűnmegelőzést is, de valójában tágabb fogalom. A közösségek biztonságát, a lakosság biztonságérzetét számos tényező befolyásolja, a környezet állapotától a szabad és akadálytalan közlekedésen és az orvosi ellátás gyorsaságán át a bűncselekmény áldozatává válásnak az esélyéig. A polgárőrségnek speciális szerepe van a legkülönbözőbb viktimizációs veszélyek elkerülésében és csökkentésében azáltal, hogy közel van a lakossághoz, amely bíz benne.

A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 137. §- 2. pontjának *i)* alpontja szerint közfeladatot ellátó személy a Rtv-ben meghatározott körben a lakosság élet- és vagyonvédelmének biztosítása érdekében létesült társadalmi önvédelmi szervezet tagja, a közbiztonság javítására irányuló tevékenysége közben. Az Rtv. 2/A. §-a szerint pedig a lakosság élet- és vagyonvédelmének biztosítása érdekében létesült társadalmi önvédelmi szervezetek tagjainak a közbiztonság javítására irányuló, a rendőrséggel együttműködési megállapodás szerint végzett tevékenysége közfeladat. A polgárőr tehát közfeladatot ellátó személynek minősül a rendőrséggel kötött együttműködési megállapodás alapján végzett feladatának teljesítése közben, és ennek megfelelően fokozott büntetőjogi védelem illeti meg.

A polgárőrség a rendőrséggel ellentétben kényszerítő eszközökkel megtámogatott hatósági jogkörrel nem rendelkezik, így szerepe a lakosságvédelemre terjed ki. A rendőrség, a helyi önkormányzat, az egyéb hatósági jogkörrel bíró szervezetek tevékenységét a lakosság sokszor kényszerként éli meg, nem látja át, hogy az állami akarat végrehajtása mögött a közösség érdekének képviselője áll. Közhatalommal nem rendelkező társadalmi szervezetként a polgárőrségnek különösen ügyelnie kell arra, hogy a lakosság ne csak eltűrje ténykedését, hanem a többség támogatását élvezze.

A 2. §-hoz

E Javaslat egyik célja a polgárőrség és a különböző közigazgatási szervezetek közötti együttműködés előmozdítása. Az együttműködés, a hatóságok munkájának segítése különösen előnyös a közösség minden tagja számára.

A 3. §-hoz

A polgárőrnek és az állampolgárnak, valamint a hatóságnak is érdeke, hogy a polgárőr ilyen minőségében beazonosítható legyen. Egyrészt a polgárőr szervezetet övező lakossági bizalom a szervezet tagjának tekintélyt kölcsönöz, kéréseinek nagyobb eséllyel fognak eleget tenni, másrészt egyértelműen megkülönböztethetővé kell tenni a polgárőröket és a rendőröket. Az állampolgár

szempontjából elsődleges fontosságú annak ismerete, hogy a hozzá felhívást intéző személy rendelkezik-e hatósági jogosítványokkal, rendőrrel, vagy polgárőrrel áll-e szemben. A polgárőrszervezetek általában biztosítanak formaruhát a tagjaik számára, ez a formaruha viszont nem lehet olyan, hogy alkalmas legyen az állampolgárok megtévesztésére, de még a polgárőröket sem ösztönözheti szereptévesztésre a rendőrökéhez hasonló ruha viselete. Ugyancsak megtévesztő lehet, ha a polgárőrök olyan gépjárművel közlekednek, amely felületes, tájékozatlan szemlélő számára azt a benyomást keltik, hogy a polgárőrök a rendőrség kötelékébe tartoznak.

A lőfegyverek, közbiztonságra különösen veszélyes eszközök birtoklása nem megengedhető a polgárőr számára feladatának ellátása közben. Ezek az eszközök alkalmasak arra, hogy félelmet keltsenek az állampolgároknak, megkönnyítve a polgárőr számára, hogy az állampolgárt bizonyos dolgokra rávegye (például személyazonosító igazolványa felmutatására vagy arra, hogy hagyja magát megmotozni, noha a polgárőrnek sem igazoltatási, sem motozási joga nincsen). Ehhez a megfélemlítéshez elég a lőfegyver, közbiztonságra különösen veszélyes eszköz pusztá birtoklása, nem feltétlenül kell használni is.

A 4. §-hoz

A polgárőrt is megilleti a tetten ért elkövető elfogásának a joga, amelyet egyébként a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 127. §-ának (3) bekezdése mindenki számára biztosít a bűncselekményt elkövető személlyel szemben.

Az 5. §-hoz

Feladatának ellátása közben óhatatlanul előfordul, hogy a polgárőr személyes adatok birtokába jut. Ezeket a személyes adatokat az 5. §-a szerint a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény rendelkezéseinek megfelelően kell kezelnie.

A 6. §-hoz

A központi költségvetés jelen törvény hatálybalépése előtt is támogatásban részesítette az Országos Polgárőr Szövetséget a társadalmi bűnmegelőzés nemzeti stratégiája céljainak végrehajtásából származó 2005-ben és 2006-ban megvalósítandó feladatokról szóló 1036/2005. (IV. 21.) Korm. határozat III. fejezet 7. pontjának megfelelően. A törvény 6. §-a a polgárőr szervezetek szövetségei számára kilátásba helyezett költségvetési támogatással előmozdítja olyan társadalmi szervezetek alakulását, amelyek magukra vállalják a felsorolt feladatok közül legalább háromnak az ellátását. A Javaslat szerint az Országos Polgárőr Szövetség mellett más szervezetek is elnyerhetik a költségvetési

támogatást. A polgárőr szervezet maga dönthet arról, hogy milyen feladatokat vállal magára ennek érdekében. A felsorolás magában foglal minden, tipikusan a polgárőr szervezetek által ellátott feladatot, amelyek ellátásával a szervezet a közösségi érdekek védelmét szolgálja. A költségvetési támogatás rendszeressége a szervezetek működésének kiszámíthatóságát garantálja.

A 7. §-hoz

A 7. § a hatályba lépéséről rendelkezik.